

Mayke aan de Stegge - Van Hulten

Intuïtie voor het 'heb'-syndroom

In de plaats waar ze zelf de luxe van een stad ervaart en het kneuterige van een dorp, opende zij haar winkel. Ze ziet zichzelf nog zitten in het pandje in de Stationsstraat in Oisterwijk. Trots maar verveeld. Ze was druk geweest met de inkopen en met de presentatie van de winkel. Daarna werd het in haar ogen te stil. Maar al snel kreeg haar creativiteit de overhand, haalde ze wat leer in de fabriek en ging ze bijoux maken als er even geen klanten waren. Mayke aan de Stegge-van Hulten (43), die opgroeide in Moergestel, was pas achttien jaar oud, toen ze met haar vader dit avontuur aanging en haar studie aan de Rooi Pannen in de avonden besloot af te ronden. Hij had verstand van de zakelijke kant en zij gaf met haar gevoel richting aan het modische en creatieve aspect van het verhaal. "Op jonge leeftijd ging ik regelmatig met mijn vader, die als salesman voor een schoenfabriek werkte, mee op pad. Dan kon ik me vergapen aan de grote schoenenmagazijnen van de winkels, maar me ook storen aan de onlogische manier van inkopen, onafhankelijke collecties en de inrichting. Dat zat er al vroeg in."

Ze bleef doen waar ze goed in was en misschien nog belangrijker: waar ze plezier in had. Nu, vijftien jaar later, heeft ze een grote succesvolle schoenenzaak aan De Lind. Haar naam, die ze hieraan verleende, is ook ver buiten de gemeentegrenzen een begrip geworden. En dat voor iemand die buiten de zaak het liefst niet wil opvallen. "Na zes jaar verhuisden we met de winkel naar De Lind, waar we begonnen met de helft van het huidige pand. We bleven maar groeien en openden zelfs vestigingen in Waalwijk en Veldhoven. Toch gaf me dat niet de voldoening waar ik op hoopte. De toekomstigheid van succes is dat je groeit en dat je als werkgever de verantwoordelijkheid krijgt voor andermans salaris. Dat vind ik soms best heftig. Heel bewust zitten we nu alleen en met veel plezier in Oisterwijk!" Het lijkt een concept waar een prachtig ondernemingsplan achter schuil gaat. Maar niets is minder waar. "Ik doe alles op gevoel. Dat is iets waar veel ondernemers helaas verliezen en waarin ze uiteindelijk tekortschieten. Ik heb altijd vertrouwd op mijn vrouwelijke intuïtie, zowel bij het inkopen van de collecties als bij de inrichting van de winkel. Als gevoelsmens vind ik sfeer heel belangrijk. Dat was het uitgangspunt bij zowel de inrichting van mijn winkel als bij me thuis." Natuurlijk is Mayke zich ook

scherp bewust van het vrouwelijke 'heb'-syndroom, zoals ze het zelf geksekerend noemt. "Dat is precies de reden dat we geen herenschoenen hebben," lacht ze. Ze vertelt hoe ze heel bewust alleen de inkopen doet, slechts ondersteund door haar man Patrick. "Wij zijn een team en daar komt niemand tussen," zegt ze stellig. "We zijn totaal verschillend maar hij heeft me gebracht waar ik nu ben. Hij heeft me laten inzien dat je in het leven alles kunt bereiken als je het maar goed en eerlijk doet. En dat is iets wat we onze kinderen Juul en Lucas ook willen meegeven." Nog even hebben ze in Berkel-Enschot gewoond. Maar jaren geleden verruilden ze die plaats voor een heerlijk huis in Oisterwijk.

De koffie wordt nog een keer bijgeschonken. De keuken heeft een waanzinnig uitzicht op de natuur daarbuiten. Openbaar vertelt ze dat Patrick niet de enige man in haar leven is. Haar broer Niels betitelt ze als haar 'hartsvriend'. "Ik ben me heel bewust van de unieke band die wij met elkaar nog altijd hebben. Vroeger waren we al heel ondernemend. We bouwden de garage om tot een restaurantje of spannend spookhuis inclusief fantasierijke creaties. We waren altijd bezig iets te knutselen of te bedenken. En eigenlijk doen we dat nog steeds. Want achter de schermen is Niels mijn steun en toeverlaat. Ik laat mijn gevoel spreken over hoe ik mijn producten wil presenteren en samen komen we tot de mooiste resultaten." Wat slechts weinig mensen weten is dat Mayke ook zelf schoenen ontwerpt. Deze eigen merken voert ze heel bewust onder andere Italiaanse namen, in plaats van ze trots haar eigen naam mee te geven. Bescheidenheid siert de mens. Hoe groot ze ook wenst te zijn, tegelijk leeft ze het liefst in de anonimiteit. Haar doorzettingsvermogen en perfectionisme hebben haar ver gebracht. Al slaat ze, tot ergernis van haar eega hierin wel eens door. Krampachtig probeert ze alle ballen lachend in de lucht te houden omdat ze het op alle fronten goed wil doen. "Als ik me dan even wil ontspannen, hijs ik me in mijn hardloopteenuw en ga de bossen in. Dat is mijn uitlaatklep in mijn drukke bestaan. Hardlopen, zonder enig doel, om even te ontsnappen uit die drukte. Voor mij geen marathons. Die stress zou ik er niet bij kunnen hebben. Alleen de natuur en ik." Om na deze afleidingsessie haar voeten weer toe te vertrouwen aan een paar prachtige schoenen, gescoord 'by Mayke'.

